

26-06-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν

Θεσσαλονίκῃ.

ᾠχος πλ. δ'.

ᾠχος $\frac{4}{q}$ Πα

χ^M
 π^q Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν Δ
 π Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 π
τι Κυ ρι ου π^q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

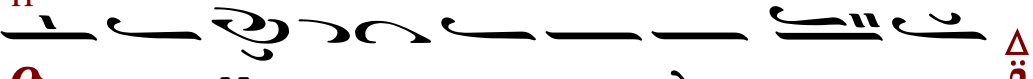
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

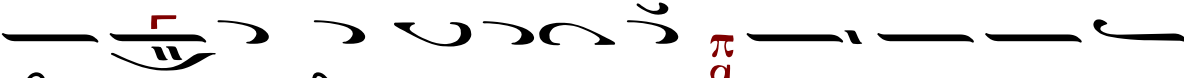
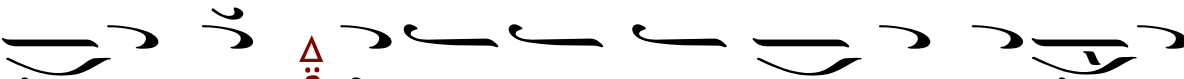
π
 π^q Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
 Δ Δ
 Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ εν ο
 π
νο μα τι Κυ ρι ου π^q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

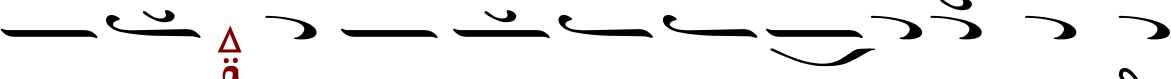
Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

ᾠχος 4^ο Πά

^χΠ ^π9
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
^π9
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π9 και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
  όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
τε ευ μα ^π9

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

^χΠ
  Ο ι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α

χραν τε και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει

νω ων εκλυτρουμενοι ^πτωσταυρωτου υιου
σου εν παντι φρουρουμενοι ^πκαταχρεος
σε παντες ^Δευ σε βωσμεγαλυνομε ^πε εν ^π

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλδ' Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθείς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

^χ_Γ **Β**λε πων ο λη στης τον Αρ χη γον της ζω
ης ^Δ_q ε πι Σταυ ρου κρε μα με νο ον ε λε ε
γεν ^Γ_δ ει μη Θε ος υ πηρ χε σαρ κω θεις ο
συν η μιν σταυ ρω θεις ^Δ_q ουκ αν ο η λι ος
τας α κτι νας ε να πε εκρυ ψεν ^π_q ου δε η
γη σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το ^Γ_δ αλλ

ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου

Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Εν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Εν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου του
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην τω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας του δε κου φι ζι με
νου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θεος δο ο ζα α σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἄμνᾶς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἥ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετα τὴν β' Σπυχολογίαν,

Καθίσματα Σταυρώσιμα .ᾠχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ἔ
 ἔν με σω της Ε δεμζυλον θαναα το
 ονηνθησεν ἔ εν με σω δε της γης ζυλον ζω
 ης ε εβλαστη σε ἔ γευ σα με νοι γαρ του
 πρωτου αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γονα
 μεν ἔ σχοντες δε του δευ τε ερου της αφθαρ
 σιας κα τε τρυυφησα μεν ἔ δι α σταυ
 ρου γαρ ε σω σε Χριστος το γε νος των α αν
 θρωπων ἔ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων
 νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ

ἔνδυμα, ἄνθρωποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν
ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα,
ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον
ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν
σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε,
ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσιν·
Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ
Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν·
ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκός Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν
λαμβάνοντες, αἰῶδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει
κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν καὶ ζῶντες μετὰ τέλος θαυματουργεῖν ὄντως

Θαυμαπαράδοξον ὅτι ὁ στέεα
γυμνα^η ἐκ βλυζουσιν ἰαμαατα^Δ δο
ξατωμονω Θεωω η ημων^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα,
κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον
μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο
θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως
καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν,
τριήμερος ὡς εἶρηκας.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Αρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώωσας, καὶ δόξη κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ

Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις,
καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν·
Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ
σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη
χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν
σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον,
ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς
κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς
ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον
θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν
βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σέ Κύριε, πληθὺς
ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ
σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς
Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς

γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοὶς τὴν φωτοφόρον, καὶ θεῖαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυΐδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας, Ὅσιε, κληρονόμον ἐν θείῳ Πνεύματι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῇ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλου δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Δόξα...

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ὑπείκων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἴχνεσι, τοῖς τούτου ἐπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

Θεοτοκίον

Ὡφθης ὠραῖσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὠραῖον, Παρθένε ἀπεκύησας, βροτοὺς ὠραΐσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος ἀειπάρθενε.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμός .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυται.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῤῃμητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα

θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ
σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ
τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
δῆμος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συμπαθείας με θείας, ὡς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. α'

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας, κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, καὶ ἱαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμῶνυμε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίων ἰχνηλατῶν, τοὺς βίους μακάριε, ὅλος ἡγιάσθης ταῖς θείαις πράξεσιν· ὅθεν ἁγιάζεις μυστικῶς, τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν, ἐπιτελοῦντάς σου πανήγυριν, Πάτερ θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα...

Κοιμίσας τὰς ἡδονάς, τοῦ σώματος, Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσματι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἄγρυπνον κεκτήμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἀγγέλων τιμιωτέρα, ὥφθης κυήσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθέने δημιουργήσαντα· ὅθεν ἱκετεύω σε ἁγνή, ἁγίασον τὸν νοῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγώγησον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμός .

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Ἦχος λ' Πα

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Εγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ, ὠράθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος, καλιὰν δὲ πήξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. α' . Ὁ Εἰρμός

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον,
καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνός.

Ὡδὴ 5' Ὁ Εἰρμός
Ἦχος πλ. Πα

Μαι νο με νην κλυ δω νι ψυ χο φθο ο
ρω Δε σπο τα Χρι στε των πα θων την
θα λασσαν κα τευ να σον και εκ φθο ρας α
να γα γε ε με ως ευ σπλα γχνο ο ο ος

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυΐδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι

Δαυΐδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυΐδ νέε,

Ἄλλον Γολιᾶθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.

Ἐκτὴ ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυΐδ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανών α', Ὠδὴ ἡ', τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. α' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Coὶ τῷ Παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ' Πα

Αἶ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ριον

Coι τω παν τουρ γω εν τη κα μι νω παι

δες πα γκο σμι ον πλε ξαν τες χο ρει αν ε ψαλ

λον παν τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει τε

και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω ω ω ω να α α ας

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α

σαι αι γε νε αι

την Τι μι ω τε ραν των Χερου βειμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν

Σπ'χος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

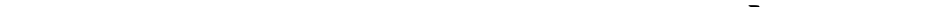
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

ενοις αυτον χ
ῥ

^χ_ῥ **ἤ** ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ε ι μ ^ν_ῥ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φειμ^χ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ^κτην ον τως Θε ο τον Σε ε με γα λυ

νο ο μεν x̣ḡ

Σπίλος δ' $\chi^{\kappa\downarrow}$
 χ ϵ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυ του χ ῥ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη

 φανους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

ἤντημι ὡς τεράντων Χερουβειμ^γ καὶ

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

νο ο μεν
Σπῖχος στ' **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα α αμ και τω σπερ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον Σε ε με γα λυ
νο ο μεν

ᾠδὴ θ', τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμός

Ἦχος λη — Κε

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Ἡ σα ι α χο ρευ ε η Παρ
θε ε νος ε σχεν εν γαστρι και ε τε
κεν Υι ον τον Εμμανου ηλ Θε ο ον τε και
ανθρωπον ανα το λη η ο νομα αυ του
ον με γαα λυνον τες την Παρ θε νον μα
κα ρι ι ζο ο μεν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β'

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθετοκίον
Ἦχος γ'
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπύρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

Ν
Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρωω πε

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^χ_ν ^N **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶_κ α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν_δ η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶_κ τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν_δ αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δτο δε ε ζω ο ποιησε πι ι
 στει σω θεν τα τον Λη στην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α ζι
 ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
 σου^ν

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
 Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
 νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ

Σταυροῦ, ἀπελαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ⲭ̅ ⲛ̅ ⲙ̅ ⲁⲣ ⲧⲩ ⲣⲉⲥ Ⲭⲣⲓ ⲥⲧⲟⲩ ⲟⲓ ⲁ ⲛⲧ ⲧⲛⲧⲟⲓ
ⲟⲓ ⲛⲓ ⲕⲛⲥⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲧⲛⲧⲛ ⲡⲗⲁ ⲛⲛⲧⲛ ⲧⲛ ⲉⲩ ⲛⲁ
ⲙⲉⲓ ⲧⲟⲩ ⲥⲧⲁⲩ ⲣⲟⲩ ⲁ ⲡⲉ ⲗⲁⲩ ⲉ ⲧⲉ ⲧⲛⲧⲛ ⲕⲁ
ⲣⲓⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲓ ⲱⲥ ⲧⲛⲥ ⲗⲱ ⲛⲥ ⲧⲩ ⲣⲁ ⲁ ⲁ
ⲁⲛⲛⲱⲛ ⲁ ⲡⲉⲓ ⲗⲁⲥⲟⲩⲕ ⲉ ⲉⲡⲧⲟⲛⲧⲛⲧⲉ ⲃⲁ
ⲥⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛⲟⲓⲥ ⲁⲓ ⲕⲓ ⲗⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲓⲟⲓ ⲉⲩ ⲡⲣⲁⲓ
ⲛⲉ ⲥⲧⲉ ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲧⲁ ⲁⲓ ⲙⲁ ⲧⲁ ⲩ ⲙⲱⲱⲛ ⲕⲉ ⲕⲟ
ⲛⲉⲛ ⲓ ⲁ ⲙⲁ ⲧⲁ ⲧⲁⲓ ⲡⲩ ⲕⲁⲓ ⲛⲉ ⲙⲱⲛ ⲡⲣⲉ ⲥⲃⲉⲩ

σα α τε του σω θη ναι τας ψυχα ας η η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Σύλω προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέπον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

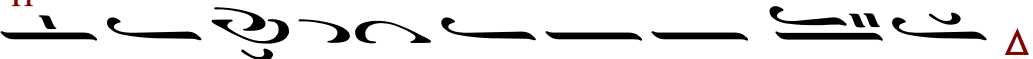
Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ὁ Πά

^π₉ ^π
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
 και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
^π₉
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ
 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα ^π₉

Τῇ Τετάρτῃ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦχος ὁ Πά Δι

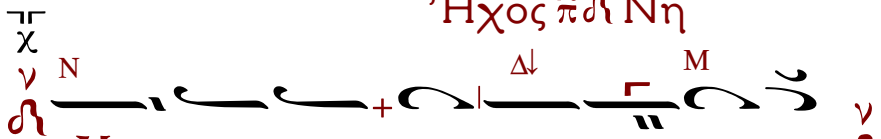
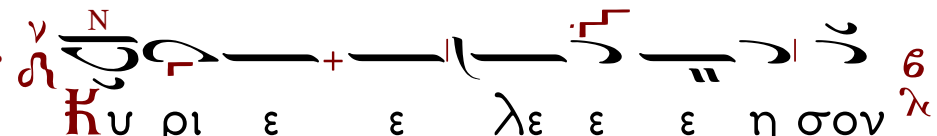
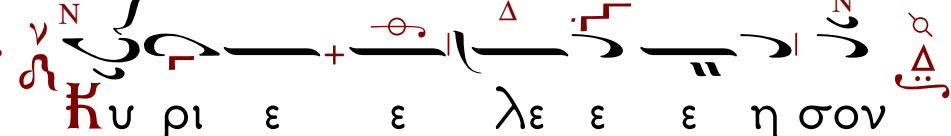
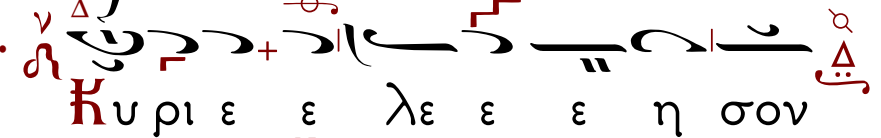
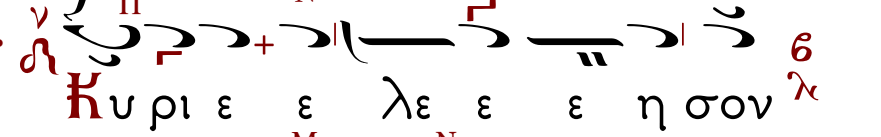
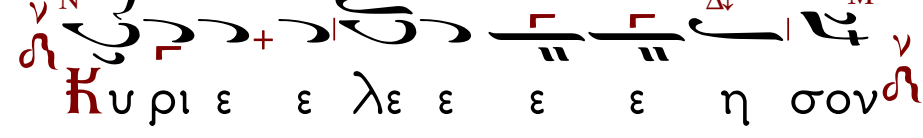
^π₉
 Ἀ αχραν τε θε ο το ο κε η εν ου

— — — — — — — — — —
ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο
— — — — — — — — — —
ζο λο γου με ε ε νη χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ
— — — — — — — — — —
τε ε ε π

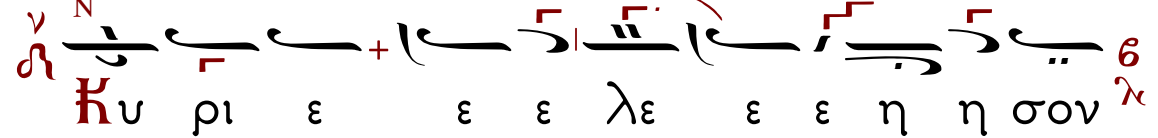
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

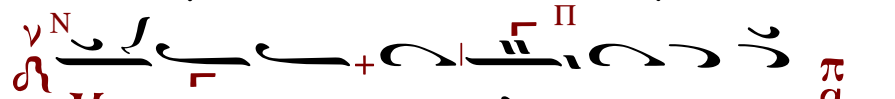
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' Ἀ Ν η

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

Δ' μη ην

Σπχ. α' Δ' γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Δ' Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β' Δ' Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Δ' Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. γ'

χ

0

τι ευφρανας με Κυριε

εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

γοις των χειρων σου αγαλλισομαι

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ'

χ

0

τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

εν αυτω

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

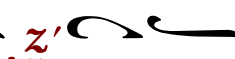
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χ **Τ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

 ^{ζ'} + + ^χ **Δ**
το οκου Σωτηρ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

^Δ **Δ**μηνην

Σπχ. α' ^χ **Ο** Κυριος ε βασιλευ

      Δ
σεν ευπρεπει αν ε νε δυ σα το ε

     +
νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

    Δ
πε ρι ε ζω σα το

^χ   **Β**
Πρεσβείαις των αγιων σου   σωσον η

  Ε
μας Κυρι ε

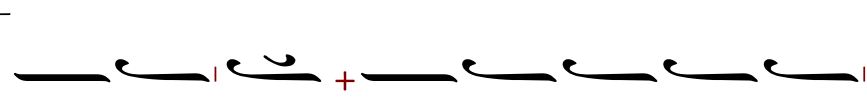
Σπχ. β'
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

 ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

 λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

Σπχ. α' Γ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Γ
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

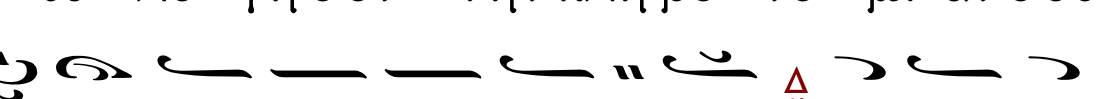
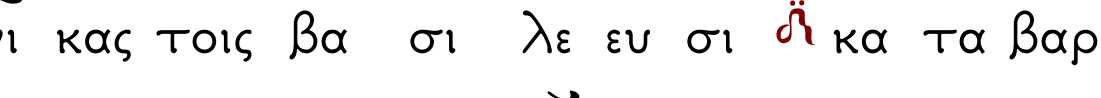
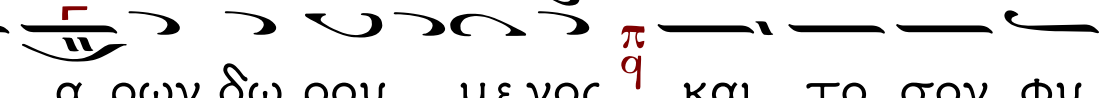
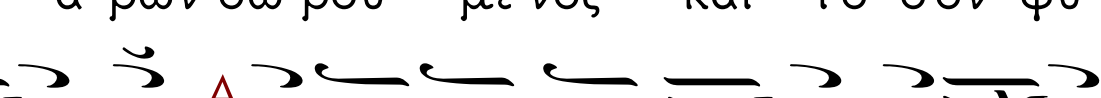
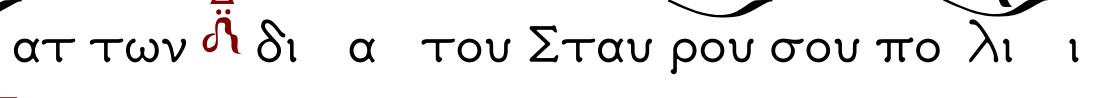
λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α
Ἀπολυτίκιον

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

ᾠχος 4^ο Πά

Χ^π Π
π⁹
ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
+
και ευ λο γη σον
π⁹
νι κας τοις βα σι λε ευ σι
κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος
π⁹
και το σον φυ
λα ατ των
δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα
π⁹

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην οπλονει ρη
η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο ο
ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Β', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:13-25**

Ἀδελφοί, οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἀπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν, καθὼς γέγραπται ὅτι «πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε», κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ

μὴ ὄντα ὡς ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν κατὰ τὸ εἰρημένον· «Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου»· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπήγγελται δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι. Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ. ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

τ Hχος λ̇π̇ Π̇α̇

$\bar{\chi}^{\Pi} \pi \mathbf{K} \cup \text{ρι} \varepsilon \varepsilon \lambda \varepsilon \eta \sigma \text{ον} \pi$

 Κυριε εελεησον

π
 $\overline{\text{K}}_{\text{U}}^{\text{r}} \text{ρι} \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \overline{\lambda} \varepsilon \eta \sigma \text{ον}$
 π

Οἱ Κυρι ε

π μ η η η η η ν

 Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κυ ρ ι ε

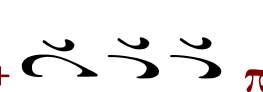
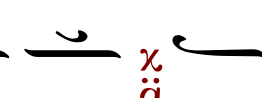

π α α α μ η ν π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος π̣̣̣ Πα Ἐναρμόνιος

π̣̣̣ Π + π̣̣̣ +
 ρ̣̣̣ **Ε**₁ ει εις Α γι ος ρ̣̣̣ ει ει εις Κυ υ
 ρ̣̣̣ ρ̣̣̣
 ρ̣̣̣ ι ι ος **η** Ι η σους Χρι στος **χ̣̣̣** εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **π̣̣̣**

Ἦχος Γ^{τος} λ

π^π λ⁶ B
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
 γι ι ι ος λ⁶ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος λ⁶ σ⁶ Ι η σους
 Χρι^Διστος^Δ εἰς^Δ δο ο ο ζαν^Δ Θε^Βου Πα^Βτρος
 Α α μην λ⁶

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣' ᾠ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φως̣ το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣
 φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
 ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θρω̣ ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
 νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
 σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θη̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ'̣ η̣ η̣
 μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
 που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
 ω̣ με̣ ε̣ θα̣ φως̣ το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
 ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣ υ̣
 νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ βη̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣ η̣

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^π ⁹ πρε
 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^κ ⁹ και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̣

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α

Σπῖχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α

λη σα ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^{π₉} Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^{π₉}

Σπίχος. ^{π₉} ^Π ^Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ ^Δπε ρι πα αν των ^{π₉} ων αν τα πε δω κε

^{π₉} ^{π₉}μει

^{π₉} ^Π ^Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^{π₉} και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^{π₉} ^{π₉}ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^{π₉} Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^{π₉}

Σπίχος. ^{π₉} ^Π ^Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Σπύχος. ^π Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

ι α α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ **Θ** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π₉ και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π₉

^π₉ **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ **Θ** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π₉ εν χω ρα ζωων των ^π₉

σο ο ο ο μαι ^{π_q} Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^{π_q}

Σπύχος. ^{π_q} **Τ**ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^{π_q} ε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του ^{π_q} εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^{π_q} εν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^{π_q}

^{π_q} **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^{π_q} και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^{π_q} ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^{π_q} Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^{π_q}

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνευμα ἐπουραανιον εὐρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνουουσιντες αὐτη γαρ
ἡ ἡμας ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

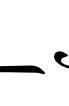
Ἦχος Δι̇ Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς α
φεσιν ἀμαρτιων καὶ εἰς ζωην αι
ωνων

Πληρωθητω το στομα ἡμων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^χ ^M
 Ἀ μην
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
       (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Ὡς
 Μὴ ἡ κατὰ ἀπιστευσῆς με^ν αν
 θρωπίνην προστάσι α^ν Παναγία δε
 εσποινα αα ἀλλὰ δεξαίδε ἐησιῖν
 τοῦ ἱκετοῦ σου θλίψις γάρ ἐ
 χειμέ^ρ φερερερερερινουδύ
 ναμαι^{ζ'} των δαιμονων τὰ τοξευματα
 σκεπηνοῦ κεκτημαῖ αἰοῦ δε πού
 ουπροσφυγγω οαθλιος παντο
 θεν πολέμου μενος^ν και παράμυθι ἰ

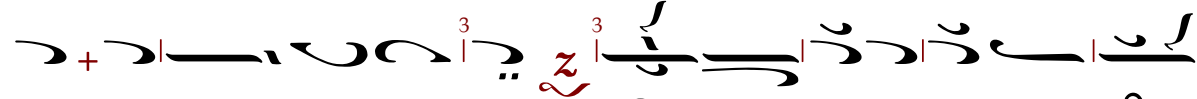
ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε σποι να
του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι ι α
των πιστων η μη μου πα ρι ι δης την δε
ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ψω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

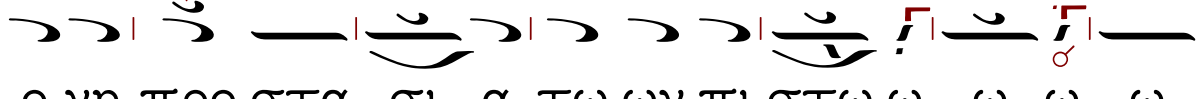

 νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

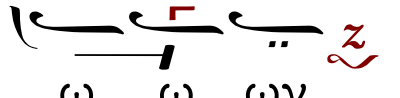

 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.